

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΒ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1196²

Ἀπόδοσις Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
Σάββατο 23 Αὐγούστου 2014 (2005)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Τί σημαίνει τὸ «μενοῦνγε...»;

«Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν»
(Λουκ. 11,28)

Θὰ σᾶς μιλήσω. Ἀλλὰ τὰ δικά μου λόγια δὲν ἔχουν ἀξία. Οἱ ἄνθρωποι συχνὰ σφάλλουμε. Μέσ' στὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων ἕνας μόνο δὲν ἔσφαλε. Ἔνας πού, ὅπως ἀκούσατε σήμερα στὸν ἀπόστολο (βλ. Φιλίπ. 2,5-11), μιὰ μέρα θὰ τὸν ἀναγνωρίσουν καὶ θὰ ὑποταχθοῦν σ' αὐτὸν ὅλοι. Αὐτὸς στέκεται πολὺ ψηλά, ἄστρο αἰώνιο, ἥλιος ἄδυτος. Εἶνε ὁ **Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός**. Ὅ,τι εἶπε, βγήκε σωστό· ὅ,τι προεῖπε, θὰ γίνῃ μέχρι κεραίας.

Ἄπ' τῆ δική του σοφία λοιπὸν θὰ πάρω καὶ θὰ σᾶς παρουσιάσω ἕνα μόνο λόγο, πού ἀκούστηκε πρὸ ὀλίγου. Ποιὸς εἶνε ὁ **λόγος του** αὐτός; «**Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν**» (Λουκ. 11,28). Τί σημαίνουν αὐτά;

***

Λέει, ἀγαπητοί μου, τὸ εὐαγγέλιο σήμερα (βλ. Λουκ. 10,38-42· 11,27-28), ὅτι ὁ Χριστὸς δίδασκε. Ποιούς δίδασκε, **ποιοὶ τὸν ἄκουγαν**; Μήπως σοφοί, γραμματισμένοι, στρατηγοί, βασιλιᾶδες μὲ κορώνες; Κανένας ἀπ' αὐτούς. Αὐτοὶ ἔκλειναν τ' αὐτιά τους, τὸν κατηγοροῦσαν, καὶ αὐτοὶ τέλος τὸν σταύρωσαν. Ποιοὶ τὸν ἄκουγαν; Ἐμένα ρωτᾶτε; Ρωτῆστε τὸ Εὐαγγέλιο. Τὸν ἄκουγαν κάτι ψαρᾶδες ξυπόλητοι, κάτι χωρικοὶ πού μὲ τὸ ἀλέτρι καὶ τὸν ἰδρῶτα τους καλλιεργοῦσαν τῆ γῆ, κάτι ἀπλοϊκὲς γυναῖκες καὶ μερικὰ ἀθῶα παιδάκια πού γι' αὐτὸν ἄφηναν τὰ παιχνίδια τους. Αὐτοὶ ἄκουγαν τὸ Χριστό.

Καὶ **πῶς τὸν ἄκουγαν**; Εἶδες τὸ παιδάκι πῶς κολλάει τὸ στοματάκι του στὸ στήθος τῆς μάνας καὶ ρουφᾶει τὸ γάλα; Εἶδες τῆ μέλισσα πῶς κάθεται πάνω στὸ ἄνθος καὶ τραβᾶει τὸ νέκταρ; Εἶδες τὸ σφουγγάρι πῶς πίνει τὸ νερό; Ἔτσι κι αὐτοὶ οἱ ἄγνοοι ἄνθρωποι τὸν ἄκουγαν ἐπὶ ὥρες, κ' ἔλεγαν νὰ μὴ σταματήσῃ.

Τόσο ἐνθουσιασμένος ἦταν αὐτὸς ὁ κόσμος, ὥστε **μιὰ γυναίκα** πετάχτηκε μέσα ἀπ'

τὸ πλήθος καὶ φώναξε· «**Καλότυχη ἡ μάνα πού σὲ γέννησε καὶ οἱ μαστοὶ πού θήλασες!**». Καὶ ὁ Χριστὸς τί ἀπήντησε· «**Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν**».

Αὐτὰ τὰ λόγια πρέπει νὰ τὰ ἐξηγήσουμε. Γιατὶ ἀπ' αὐτὰ ἀρπάζονται οἱ **χιλιασταὶ ἢ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά**, καὶ στήνουν ὀλόκληρο κατηγορητήριο κατὰ τῆς **Παναγίας Παρθένου**. Τί λένε· –Ἐμεῖς δὲν τιμοῦμε τὴ Μαρία (ἔτσι τὴν ὀνομάζουν), γιατί νά καὶ ὁ Χριστὸς δὲν τὴν τίμησε. Ὅταν τοῦ φώναξαν, «**Καλότυχη ἡ μάνα πού σὲ γέννησε**», αὐτὸς τὸ ἀρνήθηκε καὶ εἶπε «**Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν**».

Ἔχουν δίκιο; Ὁχι. **Διαστρεβλώνουν τὸ ρητό**, γιατί ἔχουν πλάνη καὶ γιατί δὲν ξέρουν τὰ ἑλληνικά. Ἄλλη εἶνε ἡ ἔννοιά του.

***

Τί σημαίνει τὸ «**μενοῦνγε**»; Πρῶτον σημαίνει· Ἀλήθεια, **δὲν τὸ ἀρνοῦμαι**, καλότυχη εἶνε ἡ μάνα πού μὲ γέννησε. Ἄλλ' ὄχι μόνο ἐκεῖνη· κοντὰ στὴ μάνα μου εἶνε κι ἄλλοι καλότυχοι.

Ἀγαποῦσε ὁ Χριστὸς τὴ μητέρα του. Πῶς νὰ μὴν ἀγαπᾶ μιὰ μάνα πονεμένη καὶ βασανισμένη, πού τὸν πῆρε βρέφος στὴν ἀγκαλιὰ κ' ἔφυγε νύχτα στὴν ἐξορία τῆς Αἰγύπτου; Τὴν ἀγαποῦσε. Ἀπόδειξις, ὅτι καὶ τὴν ὥρα πού ἦταν καρφωμένος ἐπάνω στὸ σταυρὸ δὲν τὴν ξέχασε· τὴ θυμήθηκε καὶ φρόντισε. Γι' αὐτὴν εἶπε στὸν Ἰωάννη «**Ἴδου ἡ μήτηρ σου**» (ἰω. 19,27). Κι ἀπὸ τότε ὁ Ἰωάννης παρέλαβε ὑπὸ τὴν φροντίδα του τὴν Παναγία. Ὁ Χριστὸς λοιπὸν ἀγαποῦσε τὴ μητέρα του. Ἀλλὰ εἶπε·

Εἶνε **καλότυχη ἡ μάνα μου**, δὲν τὸ ἀρνοῦμαι. Καλότυχη ὅμως, ὄχι γιατί ἀπλῶς μὲ γέννησε· καλότυχη, γιατί καὶ ἡ ἴδια, ἀπὸ τὴν ὥρα πού γεννήθηκε μέχρι τὴν ὥρα πού κοιμήθηκε καὶ παρέδιδε τὸ πνεῦμα της στὸν οὐράνιο

Πατέρα, **ἔκανε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ**. Ἐκείνη εἶπε· «*Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου*» (Λουκ. 1,38), ἃς γίνῃ σ' ἐμένα ὅ,τι ὀρίζει τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

Εἶνε λοιπὸν καλότυχη, γιατί ἐξετέλεσε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἄλλ' ἐγώ, λέει ὁ Χριστός, ἦρθα στὸν κόσμον αὐτὸ γιὰ νὰ κάνω εὐτυχισμένη **ὄχι μόνο τὴ μάνα μου**. Αὐτὸ εἶνε ἐγωισμὸς καὶ φιλαυτία, νὰ θέλῃς νὰ εὐτυχηῖ μόνο ἡ μάνα σου καὶ τ' ἀδέρφια σου. Δίπλα σου ὑπάρχουν κι ἄλλοι. Ἀλλοίμονο σ' αὐτὸν ποὺ κοιτάζει μόνο τὸ στενὸ του κύκλο. Πρέπει νὰ κοιτάζῃ τὸ σύνολο, τὴν κοινωνία, τὸν κόσμον ὁλόκληρο, νὰ σκορπίζῃ σὰν τὸν ἥλιο τὶς ἀκτίνες του σὲ ὅλους.

Αὐτὸ μᾶς λέει ἐδῶ ὁ Χριστός, ὄχι αὐτὰ ποὺ λένε οἱ χιλιασταί. Ἀλήθεια λές –ἀπαντᾶ–, εἶνε πράγματι εὐτυχισμένη ἡ μάνα μου· ἀλλ' ἐγὼ ἦρθα γιὰ νὰ κάνω εὐτυχισμένο **ὄλο τὸν κόσμον**. Καλότυχη ἡ μάνα μου, ποὺ ἀκούει καὶ τηρεῖ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ· καλότυχοι ὅμως κ' ἐσεῖς ὅλοι, ἂν κάνετε τὸ ἴδιο. Ἄν μ' ἀκούσετε κ' ἐφαρμόσετε τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, θὰ γίνετε κ' ἐσεῖς μακάριοι κ' εὐτυχισμένοι ὅπως ἡ μητέρα μου.

Αὐτὸ λοιπὸν σημαίνει τὸ «μενουῖνγε». Συνεπῶς δὲν ἔχουν δίκιο οἱ χιλιασταί. Γενικῶς οἱ αἵρετικοὶ διαστρεβλώνουν τὰ χωρία τῆς Γραφῆς. Νὰ σᾶς πῶ πῶς μοιάζουν τὰ λόγια τους; Τὸ κρέας δὲν θεωρεῖται ἡ καλύτερη τροφή; Ἄλλ' ἐὰν πάρῃς κιμᾶ καὶ τὸν ζυμώσης μὲ φαρμάκι, τότε γίνεται φόλα. Τὸ τρώει τὸ καημένο τὸ σκυλὶ καὶ ψοφάει. Ἔτσι κάνουν οἱ αἵρετικοί. **Τὰ λόγια τους εἶνε φόλες**. Παίρνουν κρέας -λόγια τῆς Γραφῆς, τ' ἀνακατεύουν μὲ φαρμάκι - πλάνες, κ' ἐμεῖς σὰν τὸ ἀνόητο σκυλὶ δὲν ὑποπτευόμεθα τὸ δηλητήριον τῆς αἵρέσεως.

Γιὰ νὰ συμπληρωθῇ τώρα ἡ ἐρμηνεία τοῦ ῥητοῦ «*Μενοῖνγε μακάριοι...*», ἃς ἐξηγήσουμε καὶ τί σημαίνει τὸ «**μακάριοι**». «*Μακάριοι*» θὰ πῇ εὐτυχισμένοι, καλότυχοι. Ἄλλη ὅμως ζυγαριά ἔχει ὁ κόσμος καὶ ἄλλη ὁ Χριστός, ἄλλο λεξικὸ ὁ κόσμος καὶ ἄλλο ὁ Χριστός. Κατὰ τὸ λεξικὸ τοῦ κόσμου εὐτυχισμένος εἶνε αὐτὸς ποὺ ἔχει λεπτὰ, αὐτὸς ποὺ πάντρεψε τὸ κορίτσι του μὲ πλούσιο, αὐτὸς ποὺ ἔγινε μέγας (νομάρχης, στρατηγὸς κ.τ.λ.), αὐτὸς ποὺ ἔμαθε γράμματα στὸ πανεπιστήμιον, ἔγινε ἐπιστήμονας, αὐτὸς ποὺ κληρονόμησε σπίτια...

Αὐτὰ τὸ λεξικὸ τοῦ κόσμου. Τοῦ Χριστοῦ τὸ λεξικὸ; «*Μακάριοι*» ὄχι οἱ πλούσιοι, ὄχι οἱ μεγιστάνες, ὄχι οἱ βασιλεῖς, ὄχι οἱ στρατηγοί, ἀλλὰ «**μακάριος**» – **ποιός**; Θὰ σᾶς τὸ πῶ μὲ ἕνα ἱστορικὸ πρόσωπο πάλι ἀπὸ τὴν ἁγία Γραφή.

Ζοῦσε στὰ παλιὰ τὰ χρόνια ἕνας βασιλιάς

πολὺ πλούσιος· εἶχε χρυσάφι ἄφθονο. Καὶ μόνο χρυσάφι; Εἶχε καὶ δόξα. Γιατὶ τρία πράγματα εἶνε μαγνήτες τοῦ διαβόλου ποὺ τραβοῦν τὸν ἄνθρωπο· τὰ λεπτὰ, ἡ δόξα, καὶ οἱ ἔρωτες. Ἄπὸ λεπτὰ λοιπὸν; εἶχε στέρνα γεμάτη χρυσᾶ νομίσματα. Ἄπὸ δόξα; δὲν ἦταν ἄλλος πιὸ ἐνδοξος· παντοῦ ἀκουγόταν τ' ὄνομά του, ξεκινούσαν ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ κόσμου νὰ πᾶνε ν' ἀκούσουν τὴ σοφία του. Κι ἀπὸ ἔρωτες; ὅπως ἀλλάζεις ἐσὺ τὸ πουκάμισό σου, ἔτσι αὐτὸς ἀλλάζε τις γυναῖκες. Λένε, ὅτι εἶχε ἑπτακόσες γυναῖκες, τὶς ωραιότερες τοῦ κόσμου. Γλεντοῦσε καὶ διασκεδάζε. Καὶ ζοῦσε χρόνια· ποτέ του δὲν ἀρρώστησε. Χόρτασε λοιπὸν ἀπ' ὄλα. Ὅταν γέρασε καὶ πλησίαζε καὶ γι' αὐτὸν τὸ τέλος, τὸν ρώτησαν· –Βασιλιά, ἐσὺ ποὺ ἀπῆλαισες τὰ πάντα, γιὰ πές μας τί κατάλαβες; Καὶ τότε αὐτὸς πῆρε τὴν πέννα κ' ἔγραψε κάτι λόγια, ποὺ ἐγὼ ἀκόμα δὲν τὰ κατάλαβα. Ὅποιος τὰ κατάλαβε, βρῆκε τὸ κλειδί. Ἄς εἶνε κανένας ἐπιστήμονας· τὰ λόγια αὐτὰ εἶνε ἀλλαγέβρα, τὸ πιὸ δύσκολο μάθημα. Ἐγραψε λοιπὸν, καὶ τὰ λόγια του μένουν αἰώνια· «*Ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης*» (Ἐκκλ. 1,2). Ποιὸς τὰ ἔπε; **Ὁ Σολομῶν**. Ὁ πλουσιώτερος, ὁ σοφώτερος τοῦ κόσμου, αὐτὸς ποὺ γλέντησε τὴ ζωὴ ὅσο κανένας ἄλλος. «*Ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης*». Μηδὲν τὰ πλοῦτη, μηδὲν τὰ ἀξιώματα, μηδὲν ἡ σοφία, μηδὲν ἡ ἐπιστήμη, μηδὲν οἱ ἔρωτες, μηδὲν τὰ πάντα. Ἐνα σὲ κάνει εὐτυχητῆ· «*Τὸν Θεὸν φοβοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ φύλασσε, ὅτι τοῦτο πᾶς ἄνθρωπος*» (Ἐ.δ. 12,13).

Αὐτὰ εἶπε ὁ Σολομῶν. Αὐτὰ εἶνε καὶ τὰ ζῦγια καὶ τὸ λεξικὸ τοῦ Χριστοῦ.

* * *

Ἀγαπητοί μου! «*Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν*». Ἄν τὸ πιὸ μεγάλο κακὸ στὸν κόσμον εἶνε ἡ **ἁμαρτία** καὶ ἂν ὁ μεγαλύτερος βασανισμὸς εἶνε οἱ **τύψεις** γιὰ τὶς ἁμαρτίες, τότε τὸ μεγαλύτερο καλὸ εἶνε ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ ἡ λύτρωσι ἀπὸ τὶς τύψεις. Αὐτὸ κάνει τὸν ἄνθρωπο «*μακάριο*», ἀληθινὰ εὐτυχισμένο.

Γι' αὐτὸ **ὄχι κόντρα**, ἀλλὰ **κοντὰ στὸ Θεό**. Τὸ νὰ πᾶς κόντρα μὲ τὸ Θεό, αὐτὸ εἶνε ἡ μεγαλύτερη δυστυχία. Ὅποιος πάει κόντρα μὲ τὸ Θεό, θὰ γίνῃ στάχτη. Διότι «*ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ...*» (Ἐφ. 5,6. Κολ. 3,6). Μείνετε, λοιπὸν, κοντὰ στὸν Κύριον ἀκούγοντας καὶ φυλάσσοντας τὶς ἐντολές του.

Εἴθε ὁ Θεὸς διὰ τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων νὰ ἐλεήσῃ καὶ σώσῃ ἡμᾶς· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**